

Steagul ROȘU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROSANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXXIV, NR. 8013

Joi, 8 iunie 1978

4 pag. — 30 bani

„STEAGUL ROȘU” INTERVINE

Un paradox la mina Livezeni

• In cea mai importantă și urgentă lucrare de înaintări, una dintre cele mai bune brigăzi a avansat în 6 zile... aproape 2 ml, și are o normă de... 2,1 ml pe zi.

La orizontul 512 al minei Livezeni, în 7 iunie, încercăm să deslușim acest paradox. Șeful de brigadă Mihai Tira, omul care cu o zi înainte ne vizitase la redacție să-și spună părurile, ne întindea foaia de acord, fișa locului de muncă. Nu cităm decât obligațiile brigăzii — realizarea sarcinilor lunare respectând monografia de armare și N.D.P.M. Nu putem însă trece cu vederea și obligațiile conducerii sectorului — locul de depozitare al materialului va fi la 100 de metri de front și va fi aprovizionat cu armături și bandaje în cantități suficiente.

Norma pentru brigadă era de 1,55 mc/post și 2,1 ml/zi. Erau necesare aceste precizări pentru că în 6 zile brigada avansase... aproape 2 ml.

Șeful de brigadă prezintă șeful de brigadă chiar la frontul de lucru: „Locul de muncă este destul de slab aprovizionat. Acum ne lipsesc șinele de cale ferată, traversele și celălalte acce-

sorii pentru montarea liniei — eclise, crampoane, șuruburi etc. Ne mai lipsesc și bandajele de lemn. Asta în ceea ce privește materialele dar problema cea mai dificilă cu care ne confruntăm este transportul — aprovizionarea cu vagonete goale. Stăm schimburi și uneori zile întregi fără să putem face o jumătate de metru avansare. Vă dau un exemplu recent: împușcătura de vineri am putut să o evaluăm abia ieri (marți, 6 iunie — n.n.) în schimbul II”.

„Și parcă pentru a oferi un argument tactic de necontestat spuselor șefului de brigadă, deși intrasem la ora 7 în mină, la ora 9,15 am pornit... pe scările puțului (în trecut fie spus secția de circulație era protejată doar ici — colo), pentru că deși ne înțelesesem cu maistrul de transport să fie colivia la 7,20, aceasta nu sosise. Motivul nu a fost indisciplina ci o problemă importantă de producție — se înfundaseră descensoarele încă din schimbul IV al

zilei precedente, iar oame-nii încercau să le desfunde de pe colivie, iar această operație nu se știe cât durează...”

De fapt, acestor dese înfundări de descensoare, li se adaugă și manevrele greoaie de la orizontul 475, — asupra cărora nu insistăm, problema este cunoscută la nivelul întreprinderii. „Această stare de lucruri este cea care „condiționează” nerealizările brigăzii lui Mihai Tira. De ce insistăm atât de mult pe nerealizările acestei brigăzi, sau mai bine zis pe nerealizările ei? Răspunsul la întrebare ni-l dă chiar șeful sectorului de producție ing. Victor Apostu. „Lucrarea pe care o execută brigada lui Mihai Tira este de o importanță deosebită. Cu ea deschidem stratul 13, în blocul VI. Este un ax de aerați și transport”.

Dorin GHEȚA

• (Continuare în pag. a 2-a)

La I.M. Bărbăteni

Plus 116 tone de cărbune

Colectivul Intreprinderii miniere Bărbăteni a extras în 5 iunie, peste sarcina zilnică, 116 tone de cărbune. Cele mai bune rezultate le-au obținut minierii sectorului II, din rindul cărora s-au detașat în mod deosebit brigăzile, de la abatajele cameră, conduse de Nicolae Tomolea și Andrei Grumăzescu. Pe sector, planul zilei amintite a fost realizat în proporție de 112,1 la sută printr-o creștere a productivității muncii, la nivelul sectorului, cu 323 kg/post — materializare vie a hărniciei și eficienței muncii acestui colectiv de mineri.

Zilnic, depășiri de plan

Măsurile tehnico-organizatorice judicioase întreprinse în ultimul timp la sectorul IV al I.M. Lonea în vederea creșterii producției de cărbune s-au materializat în luna mai, ca și în primele zile din iunie cu depășirea substanțială a sarcinilor la extracția de cărbune. Prin depășirea, în medie, cu peste 200 kg/post a productivității muncii în abataje, luna mai s-a încheiat pentru colectiv cu un plus de 1019 tone cărbune. În primele zile lucrătoare din iunie, pe aceeași cale — productivității ale muncii superioare prevederilor, obținute de către fiecare brigadă din sector — s-au realizat depășiri medii zilnice la producția de cărbune de aproape 50 tone, evidențindu-se în acest context contribuția brigăzilor conduse de Ioan Lazăr, Violeta Negru și Iosif Clamba.

La mina Paroșeni pe fluxul de transport, țugurile cu cărbune se deosebesc unul după altul.

Foto: I. LICIU

Oă informăm

ȘCOALA DE SURORI de Cruce Roșie din orașul Petrila, director dr. Maria Băleu, a acordat marți, 6 iunie a.c., certificatele de absolvire unei noi promoții de 30 de surori. Ajutate pe parcursul a doi ani de muncă de asistenta șefă Gizele Balassy și de medicii Gh. Drăghici, D.P. Iacob, I. Preda, Gh. Urdea și T. Balassy, absolventele au dovedit la examenul sus-

ținut temeinice cunoștințe teoretice și practice, media generală a notelor obținute fiind 9. Încă un amănunt. Toate cele 30 de surori sînt donatoare onorifice de sînge și membre ale formației sanitare de Cruce Roșie din Petrila, fruntașă pe oraș. (T.Ț.)

EXCURSII. Simbătă și duminică, două grupuri de cîte 40 de elevi de la școlile generale nr. 5 Lupeni și nr. 6 Petrila vor pleca în excursie la Alba Iulia și pe traseul Motru — Drobeta

Turnu Severin — Caransebeș — Petrosani. (M.P.)
PENTRU CA PAȘUNILE alpine din munții ce împrejmuesc orașul Petrila să fie mai mănoase, în prezent se desfășoară lucrări de curățire a lor. Asemenea acțiuni de muncă patriotică sau prin finanțare au loc pe pășunile alpine din muntele Bilele, Dealul Voievodului și altele. (C.D.)

Oă informăm

Încheierea vizitei în țara noastră a generalului locotenent Olusegun Obasanjo, șeful Guvernului militar al Republicii Federale Nigeria

Încheierea convorbirilor oficiale

Miercuri, 7 iunie, s-au încheiat la Palatul Republicii convorbirile oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și generalul locotenent Olusegun Obasanjo, șeful Guvernului militar federal, comandant suprem al Forțelor armate ale Republicii Federale Nigeria.

Cei doi șefi de stat și-au exprimat profunda satisfacție față de rezultatele fructuoase ale convorbirilor purtate, față de înțelegerile la care au ajuns, afirmându-și convingerea că, pe baza lor, se va realiza o colaborare tot mai strînsă, tot mai rodnică, între România și Nigeria, în interesul celor două țări și popoare, al cauzei păcii, înțelegerii și cooperării între națiuni.

În același timp, a fost

exprimată încrederea că, în spiritul hotărîrilor stabilite, România și Nigeria vor conlucra activ în domeniul vieții internaționale, vor contribui, prin eforturi unite, la soluționarea justă și durabilă a marilor probleme ce confruntă omenirea, la împlinirea aspirațiilor legitime ale popoarelor de a trăi într-o lume mai dreaptă și mai bună.

Președintele Nicolae Ceaușescu și generalul locotenent Olusegun Obasanjo au convenit să continue dialogul româno-nigerian la nivel înalt, subliniind importanța lui pentru dezvoltarea și întărirea prieteniei și colaborării dintre țările și popoarele noastre, pentru asigurarea unui climat de pace, securitate și cooperare în Europa, în Africa și în întreaga lume.

Semnarea documentelor oficiale

După încheierea convorbirilor oficiale, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și șeful Guvernului militar federal, comandant suprem al Forțelor armate ale Republicii Federale Nigeria, generalul-

locotenent Olusegun Obasanjo, au semnat, miercuri dimineața, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la Palatul Republicii, Declarația solemnă comună și Comunicatul comun.

• (Continuare în pag. a 4-a)

In vederea participării la sesiunea specială a Adunării generale a O.N.U. consacrată dezarmării

Tovarășul Manea Mănescu a plecat la New York

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Manea Mănescu, a plecat, miercuri dimineața, la New York pentru a participa la lucrările sesiunii speciale a Adunării

Generale a O.N.U. consacrată dezarmării.

Primul ministru al guvernului este însoțit de Ilie Rădulescu, ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

Învățămîntul politico-ideologic, strîns legat de viața economică a minei

În acest an, organizațiile de partid de la I.M. Paroșeni au acordat o importanță deosebită desfășurării învățămîntului de partid. Organizate pe schimburi, cele 18 cercuri au reunit în cadrul lor peste 400 de cursanți de diferite profesii și preocupări din cadrul minei. Din acestea, în 16 cercuri au fost studiate probleme fundamentale ale politicii partidului și statului nostru, iar în două au fost dezbătute probleme ale materialismului dialectic și istoric. Făcînd o succintă analiză a desfășurării anului de învățămînt cu factori de răspundere de la această mină, s-a desprins concluzia că s-au obținut rezultate bune. În toate cercurile au fost dezbătute cele 8 teme planificate. În acest an de învățămînt s-a îmbunătățit simțitor frecvența cursanților (în procente s-a menținut aproape de 90 la sută). Dar mai ales, a sporit considerabil numărul celor care au participat la dezbateri.

— Avem cercuri cu care ne mindrim, ne spune tovarășul Mihai Stancu, secretar adjuncțiu cu probleme de propagandă al comitetului de partid. De exemplu, cercurile de la organizațiile nr. 1 B și C, nr. 2 C, nr. 5 A subteran și nr. 5 A suprafață. Aici au fost organizate întotdeauna dezbateri vii, atractive, pe teme strîns legate de procesul de producție ca: producția ne-

întreținerea utilajelor, auto-gospodărirea, îmbunătățirea calității reparațiilor, problemele majorării retribuției etc. Acestea au suscitât interesul comunistilor, al tuturor cursanților pentru că erau probleme majore, care îi interesau.

Un aport deosebit la buna desfășurare a învățămîntului de partid l-au adus propagandistii ca Jian Năreșiu, Vasile Purice, Iosif Kelemen, Maria Rușoi, Petru Voinea și alții, care au înțeles pe deplin importanța legării învățămîntului de practică. În cadrul cursurilor, ei au ilustrat expunerile cu grafice, planșe, scheme, folosînd și aparatul de proiecție, materialele de care dispune punctul de documentare și întoarcere al comitetului de partid. Acest lucru l-a determinat pe mulți cursanți, dintre care s-au evidențiat îndeosebi Petru Niculescu, Ion Cămăruță (sectorul I), Francisc Fazakas, Constantin Pănescu, Mihai Dărăblecea (sectorul II), Constantin Matei (sectorul V) și alții să participe activ la toate dezbaterile. Din discuția cu tovarășul Ioan Rădulescu, secretarul comitetului de partid, s-a desprins concluzia că acum, în preajma dezbaterilor recapitulative, orientarea conținutului te-

Valeriu COANDRĂȘ

(Continuare în pag. a 2-a)

„Nedeia vulcaneană”

Acțiuni destinate perfecționării mecanismului economic

In orașul Vulcan, ca, de altfel, în întreaga Vale a Jiului, ritmul vieții socio-economice își are un corespondent sensibil în activitatea cultural-educativă. Este și ideea de la care au pornit organizatorii „Nedeii vulcănene” — Consiliul orașenesc de educație politică și cultură socialistă — care se dorește, și este un eveniment complex și bogat în semnificații pentru toți locuitorii. Ziua de ieri, a avut un caracter preponderent economic, aproape toate acțiunile fiind organizate și desfășurate în unitățile industriale. Pe prim plan s-a aflat constituirea „Conducătorul procesului de producție — om politic și organizator”, desfășurată la Intreprinderea minieră Vulcan, cu participarea unor mineri, șefi de brigadă sau de sectoare, tehnicieni și ingineri. În cadrul acestei acțiuni, inițiată la mina cunoscută pentru succesele realizate de colectivul de muncă de aici, au prezentat diferite puncte de vedere tovarășii Petru Barb, prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid, Vasile Rusu, secretarul comitetului de partid al minei, ing. Ioan Dumitraș, directorul minei

• (Continuare în pag. a 2-a)

„Destin, croit cu aceste mâini“

Eroul Muncii socialiste Aurel Cristea își aduce aminte de cele aproape trei decenii de muncă la mina Aninoasa, în același sector I, de la orizonturile 5 pînă la 9.

— Am rămas orfan la 6 ani. De la 15 a trebuit să muncesc la Bumbesti — Livezeni, dar capitaliștii au închis șantierul, și astfel am ajuns la o fabrică forestieră. La 6 decembrie 1945, după ce am cunoscut ororile războiului și foamea — într-un an n-am văzut pită, am mîncat numai mămăligă, — am venit la Aninoasa. Urmat indemnul unui verșor dulce, tatăl lui Ion Sularea, șeful de schimb al lui Preșcan. În prima zi de muncă în mină era să mor de două ori; era să mă prindă niște scindurii pe rol, pe atunci nu se făcea instrucția de protecție muncii. Se lucra din greu, cărbunele era piinea industriei noastre în refacere. Din colivie dădeam cămașa jos de căldură. Ventilația era slabă, aveam lămpi de benzină, în abataje nu era lumină, transportul se făcea cu cai. De la prima mașină de perforat CP-12 pînă la cea rotativă e o distanță atît de lungă... Lucram în opinci sau cu bocanci cu talpă de lemn, pe cap purtam 3—4 pălării de paie cusute și ne alegeam astfel doar cu cucuie. Căștile de protecție au apărut prin '52.

— Ce făceați în ziua de 11 iunie 1948?

— Eram grănicer. Vestea ne-a bucurat pe toți soldații. În zilele următoare am avut răfuiele cu vechii patroni, care încercau să părăsească țara, încărcăți de aur și bani nemuncii.

Sergentul Aurel Cristea s-a reîntors în 1949 la vechiul său loc de muncă. În

mai apoi unii au devenit maiștri. În abatajele noastre s-au calificat peste 500 de mineri. Și am dat țării un plus de 400 000 tone cărbune.

— Cit cărbune ați scos cu ortacii dumneavoastră?

— Sincer să fiu nu știu exact. Dar, dacă facem un calcul, cu cifre minime, ne dăm seama. Să înmulțim

nem, bani mulți, dar muncii din greu. Am cîștigat și prețuirea tovarășilor noștri de muncă. Or, dacă am fost deputat în Marea Adunare Națională, timp de două legislaturi, membru al comitetelor județean și municipal de partid, aceasta se datorește întregului nostru colectiv, al cărui purtător de cuvînt eram. Mulți dintre ortacii mei s-au ridicat și au ajuns oameni de seamă.

— Aș vrea să-mi vorbiți despre cea mai frumoasă clipă din viața dumneavoastră.

— A fost în ziua de 19 august 1974, cînd secretarul general al partidului, primul președinte al României socialiste, mi-a prins pe piept steluța de Erou al Muncii Socialiste.

— De ce nu vă mutați în satul natal, în Mogoșul Alb, unde aveți casă?

— Vezi dumneata, trei sterturi din viață am fost în Aninoasa. Fetele mele, Doina și Marioara sînt ingineri electromecanice, aceeași profesie o au și ginerii mei. Aici, la Aninoasa am o mulțime de sarcini obștești, sînt secretar adjuncat al unei organizații de partid, deputat comunal. Deși am ieșit la pensie din '75, îmi e greu să mă despart de mină, de toștii ortaci, de minunții oameni ai Aninoasei.

Ion VULPE

Trei decenii de la actul revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție

scurt timp a devenit miner, pentru ca, în aprilie următoare, să i se încredințeze conducerea unei brigăzi de tineret. Cu băieții săi de nădejde Ștefan Popa, Gavrilă David, acum primar al orașului Petrița, Hăbian, care și acum lucra la Preșcan, a cucerit Drapelul roșu și Diploma de onoare a C.C. al U.T.C., care răsplăteau vrednicia celei mai bune brigăzi de tineret din țară.

— De fapt, cînd mă gîndesc la acei ani, îmi dau seama că nouă, tinerilor de atunci, ne-a plăcut munca. Dintre băieții mei Ion David, Gavrilă David, Nicolae Mujină, Mihai Gall, Traian Crăciun, Ștefan Popa, Gh. Karll și alții au ajuns, în scurt timp, forhaieri;

5 000 de tone cu 12 luni ori 30 de ani și rezultă 1 800 000 tone, dar cred că practic am trecut de 2 000 000. În ultimii patru ani am condus două frontale, din care am scos anual și 269 000 tone.

— Care a fost metoda dumneavoastră de conducere?

— Mie mi-a plăcut munca. Cînd mă duceam la vreo ședință și azeam că un forhaier de la Uricani sau Lupeni dă cărbune mai mult ca noi nu puteam să dorm toată noaptea. Îi puneam „pe jar” și pe băieții. Secretul nostru era buna organizare a locului de muncă, disciplina. Uite, așa am luat noi toate diplomele de fruntași. Am cîștigat, de ce să n-o spu-

O oră de poezie și farmec cu Silviu Stănculescu

Marți, 6 iunie, ora 13. O inedită oră de clasă — clasa a XI-a — la liceul de matematică și fizică din Petroșani. „Oră de poezie” cu un i mediatibil îndrăgostit de frumusețea acestui univers miraculos, neasemuit prin bogăția sa de spirit. L-am numit pe SILVIU STĂNCULESCU, prieten statornic al fineretului, actorul cu vaste resurse scenice, care între două filmări, între două repetiții și două spectacole a găsit timpul necesar să revină în municipiul nostru, aici, în Valea Jiului, unde numărul mereu mai mare al admiratorilor încă nu spune totul despre simpatia cu care e înconjurat.

Știam, despre Silviu Stănculescu, că în afara numeroaselor distribuții de pe scenă sau platoul de filmare, pentru micul sau marele ecran, dintr-o pasiune ale cărei înalțimi scapă privitorilor comune, talentatul actor al Teatrului de Comedie din București și-a însușit un rol în plus. Este recitalul de poezie, un rol la fel de greu ca celelalte cu nimic mai prejos decît celelalte trăiri scenice, îndrăgite de mai puțini actori, dar întotdeauna de cei mari. În fața elevilor de la liceul amintit, recitalul a cîștigat două trăsături proprii, dintre care la una ne-am referit numind-o, în trecut drept o inedită oră de poezie.

Cea de a doua trăsătură se lasă mai greu descrisă.

Cu sinceritatea adevăratului prieten, Silviu Stănculescu a realizat în fața elevilor, și cu participarea lor, o reușită „oră de viață”. A umplut această oră cu minute de încîntare și secunde de puternică emoție, vorbind despre inegalabila frumusețe a cărților, creionînd personaje care păreau atît de reale încît parcă se aflau printre noi, cei prezenți în mica sală de clasă. Această sală mică a devenit deodată mai plină, mai vie, pînă într-un firziu cînd aplauzele au stîns farmecul universului creat de talentatul actor.

Cu aceeași sinceritate oaspetele a făcut în fața elevilor o mărturisire: recitalurile de poezie răspund nevoii sale de a se afla în mijlocul publicului, pentru a inspira oxigenul atît de sănătos, și atît de necesar în meseria de actor. Vom fi, poate, ierfați dacă ne folosim de propria sa mărturisire, spunînd că și pentru elevii lecția deosebit de reușită a actorului a însemnat o sursă de oxigen oferită, cu prietenie, la vîrsta marilor întrebări ale anilor de graniță dintre adolescență și maturitate.

Marți după-amiază, actorul Silviu Stănculescu s-a aflat — pentru a doua oară în acest an — în mijlocul studenților Institutului de mine din Petroșani.

Ion MUSTAȚA

„Nedeia vulcaneană“

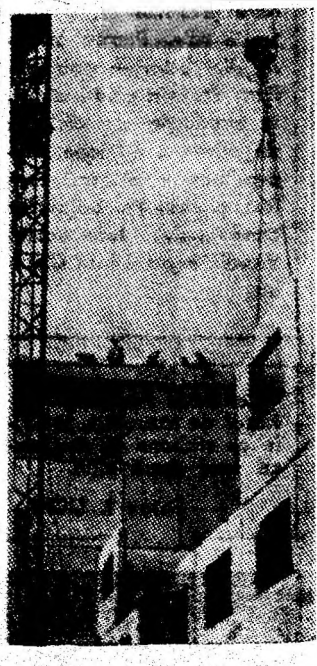
(Urmare din pag. 1)

Vulcan, ing. Traian Blaj, șeful sectorului II, ing. Ștefan Toma, șeful sectorului XII. Participanții la această consfătuire plină de sugestii practice, au evidențiat perfectibilitatea activității economice printr-o continuă colaborare, a tuturor factorilor de conducere, de la toate nivelele, cu oamenii muncii. Stilul de muncă individual își dovedește eficacitatea numai printr-o sinteză a sarcinilor politice și economice actuale, sinteză care va duce la transformarea cantității într-o nouă calitate.

Pentru minerii de la Paroșeni ieri a fost o zi — surpriză, reîntîlnindu-se cu o cunoștință stabilită în primăvară: actorul Silviu Stăncules-

cu, de la Teatrul de Comedie din București. Întreg schimbul II, înainte de a intra în mină, a avut plăcerea să discute cu foarte cunoscutul și îndrăgitul actor și să-l asculte recitînd, pentru ca apoi orchestra și soliștii de muzică populară, formată din artiști amatori din Vulcan, să le prezinte un program artistic. Și nu întîmplător, deoarece ziua de ieri pentru întreprinderea minieră Paroșeni a fost o zi de producție mărită, schimbul întîi depășindu-și sarcinile prevăzute.

O acțiune deosebit de atractivă a fost întîlnirea pionierilor din Vulcan cu oaspetele „Nedeii vulcane” — academicianul Eugen Poră. Desfășurată într-o ambianță caldă, întreaga acțiune și-a dovedit din plin caracterul instructiv și educativ.

Se construiesc noi blocuri de locuințe în cartierul Aeroport din Petroșani.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

„Prezența echipei noastre pe prima scenă fotbalistică a țării este o reușită“

Duminică după-amiază, cînd emoțiile disputei de pe terenul de fotbal iau sfîrșit, cînd tribunele stadionului „Jiul” rămin goale, în mica încăpere care găzduiește magazia clubului, un om continuă să lucreze pînă seara firzului. Cu o grijă și o conștiințiozitate nedezmîțite în aproape 30 de ani de activitate în cadrul clubului petroșănean, „nea Mihai” face revizia amănunțită a fiecărei perechi de bocanci, accesoriu neluat în seamă de marele public și totuși atît de important în aprigele dispute ale balonului rotund. Aceasta este însă doar o ipostază din munca lui Mihai Cocirlă, omul pe care în permanență, îl poji întîlni la stadion, ocupîndu-se de întreținerea gazonului, a echipamentului.

— Cred că în toți acești ani am văzut peste o mie de meciuri ale Jiului, mai multe generații de jucători care au încîntat fiecare, în felul lor, publicul.

— Care să fi fost în acest timp echipa alb-negriilor cu cea mai bună prestație?

— La începutul anilor '50 în echipa Jiului au sosit o serie de jucători de mare clasă, între care Paraschiva, Farcaș, Panait, Costică Marinescu. Nu mai puțin bună a fost, însă „garnitura Văii Jiului” cu Crisnic, Vaslu, Gabor, Roșoan, Farcaș. După cum suficient de satisfacții ne-au oferit și ultimele echipe „condu-se” de jucători cu personalitate ca Libardi și Mîlțescu. Părerea mea este că prezența aproape permanentă a echipei noastre pe prima scenă fotbalistică a țării, acolo unde nu-și găsesc locul o serie de orașe mari, este o reușită pe care publicul nu o prețuiește întotdeauna în deajuns...

— Cărui fapt se datorește ea?

— Modestiei, seriozității și pasiunii cu care a fost condusă întotdeauna activitatea fotbalistică locală.

— Care a fost contribuția jucătorilor la rezultatele obținute?

— Așa cum spuneam, nu am dus lipsă de jucători va-

loroși, sau de alții mai puțin dotați tehnic, dar care au luptat pînă la epuizare pentru echipă. De pregătit s-au pregătit așa cum s-a cerut în fiecare perioadă. Pînă prin 1960, de exemplu, se făceau doar două antrenamente pe săptămîină, unul marți și un joc joi. Acum se fac zilnic cite două antrenamente. Se muncește deci mai mult, ceea ce cred că poate asigura în continuare evoluții și meciuri tot mai frumoase. Ca om care am trăit în permanență printre fotbaliști, sînt de părere că aceștia, fie că au fost localnici sau veniți din alte localități au fost legați de orașul nostru.

— Gînduri pentru viitor?

— Aș vrea ca „Jiul” să evolueze la nivelul adevăratului potențial al jucătorilor săi și să treacă cu bine examenul dificil al acestui retur de campionat. În continuare, doresc ca echipa noastră să fie mereu mai bună, în care scop cred că este necesară o urmărirea atentă a jucătorilor talentați din județ. (B. Mihai)

Învățămîntul politico-ideologic

● (Urmare din pag. 1)

melor care vor fi prezentate în toate cercurile va fi spre realitățile concrete ale minei. „Este un adevăr cunoscut — ne-a spus tov. Ioan Rădulescu — și încă o dată confirmat aici la mina Paroșeni. La sectorul III, bunăoară, unde a existat în acest an o preocupare deosebită pentru asigurarea unui conținut concret învățămîntului de partid, și rezultatele obținute în producție sînt mulțumitoare. De la începutul anului, sectorul

a înregistrat față de sarcina planificată un plus de 4 055 tone cărbune, iar la lucrările de pregătire planul a fost realizat în proporție de 131,5 la sută”.

Aceste fapte demonstrează că la I.M. Paroșeni învățămîntul de partid a cunoscut un plus de eficiență în anul 1977—1978. Cu toate acestea, s-au constatat, desigur, și unele deficiențe, care sînt cunoscute de către comitetul de partid. Au existat unele cercuri care s-au oprit indeo-

sebi la expunerea și dezbateră teoretică a temelor. Au fost propagandiști care nu s-au preocupat permanent de buna pregătire a temelor, fiind nevoie de intervenția organului de partid. Au fost și cursanți care n-au participat la dezbateri etc. Toate aceste probleme sînt în atenția comunistilor de la I.M. Paroșeni; ele vor fi discutate în cadrul adunărilor generale ale organizațiilor de bază, pentru a asigura în viitor o eficiență sporită învățămîntului politico-ideologic.

Un paradox la mina Livezeni

● (Urmare din pag. 1)

crarea fiind atît de importantă — și urgentă, a adăugat președintele consiliului oamenilor muncii, Ștefan Puican, — am plasat una dintre cele mai bune brigăzi pe care le aveam. Afirmajia este justificată de realizările din ultima vreme: în blocul I a reprofilat și amenajat o lucrare care asigură aprovizionarea brigăzilor din stratele III și V; a reamenajat și înălțat, pe distanța care a fost necesară, galeria de bază de la complex și a atacat galeria de la

panoul zero. Toate trei lucrări de calitate. Este o brigadă la care înim mult, dar nici la lucrare nu putem renunța chiar dacă, deocamdată, condițiile de lucru nu sînt cele mai bune”.

Cînd se vor îmbunătăți aceste condiții? Tovarășul Ștefan Puican, secretarul comitetului de partid al minei și președintele C.O.M. ne dă răspunsul următor: „Materialele de care duceau lipsă brigăzile azi, le vor primi mâine. Problema trebuia s-o rezolve sectorul. Vom analiza de ce nu a făcut-o. Pînă la sfîrșitul acestei săp-

tămîni, la puțul auxiliar est, vor fi plasați semnalizatori care să-i scutească pe membrii brigăzii de activități care în mod normal nu le revin lor. Legat însă de transportul pe puț, de aprovizionarea cu vagoanele goale, rezolvarea acestei situații va mai dura pînă cînd vom ieși cu complexul din zonă în care ne aflăm. Cînd și de la complex se va primi cărbune uscat, sperăm că descensoarele nu se vor mai înfunda și atunci puțul va deservi în permanență brigada lui Tira și a lui Lițcan. Sperăm că aceasta să nu dureze

prea mult. Este vorba de o avansare, la complex, de 2-3 fiși”.

În concluzie, lucrarea cea mai importantă și urgentă pentru mina Livezeni a fost plasată cu una dintre cele mai bune grupe... doar avansările nu justifică întrutotul sau mai bine zis, mai deloc, aceste afirmajii. Sînt promisiuni, după cum ați citit și dumneavoastră, că vor fi îmbunătățite condițiile de lucru.

Vă vom informa periodic, stîmăți cititori, despre avansările ce vor fi realizate de brigada minerului Tira în această lucrare.

Campionatul municipal de fotbal

În etapa din 5 iunie a campionatului municipal de fotbal s-au obținut următoarele rezultate: Utilajul Petroșani — Preparatorul Lu-

peni 4-0. Sănătatea Vulcan — Fabrica de oxigen 3-2, Preparatorul Coroști — Minerul Dilja 3-0.

CLASAMENTUL

Utilajul Petroșani	21	16	1	4	81-11	33
I.G.C.L. Petroșani	20	14	3	3	58-17	31
Sănătatea Vulcan	20	14	2	4	46-22	30
Preparatorul Lupeni	20	12	1	7	50-35	25
Fabrica de oxigen	20	4	2	14	20-66	10
Preparatorul Coroști	20	5	0	15	21-75	10
Minerul Dilja	21	1	1	19	6-62	3

ETAPA VIITOARE (vineri, 9 iunie, ora 16) Fabrica de oxigen — Utilajul Petroșani;

Preparatorul Lupeni — Minerul Dilja; Preparatorul Coroști — I.G.C.L.

Individ — Colectivitate • Individ — Colectivitate

DAMENI ȘI FAPTE

Biruință în adânc

25 mai 1978. Noapte ploioasă de primăvară. În cadrul sectorului V al minei Lupeni oamenii erau la posturile lor, cărbunele „curgea” pe transportoare către silozuri, iar de aici în vagonete, urmând itinerariul obișnuit spre ziua.

Dar, pe neașteptate, s-a întâmplat ceva neobișnuit. Silozul de cărbune aflat între orizonturile 480 și 440 s-a întundat. Cărbunele și-a întrerupt fluxul spre ziua, transportoarele au încetinit, vagonetele goale așteptau sub siloz. Minerii din abatajele acestui sector și-au încetinit ritmul normal de lucru. Fiecare minut însemna pierdere la producția de cărbune. Oamenii din sector n-au stat însă pe gânduri. Aproape 250 de tone de cărbune aflate în siloz trebuiau „urnite” din loc. Dar acesta se „încăpățâna” să cedeze. Atunci a fost chemată de urgență echipa operativă de la sectorul XII al minei, condusă de maestrul Dumitru Vențel. Doi tineri curajoși din echipă — Boros Alexandru și Gyenge Alexandru, legați cu centuri de sigu-

ranță, au coborât pe cablu la circa 85 de metri în adâncimea silozului. Aici au acționat cu jeturi puternice de apă asupra cărbunelui. Lupta a fost încordată. Furtunile cu apă sint greu de stăpinit. Nici poziția de lucru nu era prea... comodă. Sudoarea și praful de cărbune se prelingeau pe frunți. Alături de ei au acționat însă cu aceeași îndrăgire muncitorii Iosif Temereștean, Gheorghe Gabor și maestrul Vasile Coroi, care au dat dovadă de aceeași îndemnare, de curaj și bărbăție...

După ore de muncă încordată silozul a „cedat”. Cărbunele a „plecat”, în sfârșit, sub presiunea apei. Totul a intrat în normal, oamenii și-au reluat ritmul normal de lucru. Transportoarele au pornit din nou, iar vagonetele pline și-au luat drumul spre ziua.

Undeva, în adâncul minei Lupeni se mai consumase un crimpler din muncă acelor oameni minunați care știu să lupte cu dificultățile mineritului și să le învingă.

Gest de profund umanism

A sări în ajutorul semenilor când viața acestora se află în pericol este unul din cele mai expresive fapte de umanism. Această atitudine caracterizează în mod expres minerii, oamenii care lucrează în condiții deosebite. Iar exemplele care o ilustrează nu lipsesc...

Între una din zile, la sectorul III al minei Dilja s-a petrecut un eveniment de-a dreptul dramatic. Pe neașteptate, în abatajul cameră nr. 613, acoperișul de steril s-a prăbușit.

Șeful de brigadă M.V. a rămas singur, dincolo de surpătură, într-un spațiu restrâns, complet izolat de ortacii lui. Primejdia era mare. El nu se putea salva de unul singur. Dar colegii săi din brigadă, precum și alți oameni din sector i-au sărit în ajutor. N-au stat pe gânduri, au hotărât în câteva secunde: trebuie să facem totul pentru salvarea ortacului de muncă. Și au trecut la acțiune. Timp de 3 ore, 35 de oameni folosind toate

mijloacele de care dispunea întreprinderea s-au luptat fără nici o clipă de odihnă cu surparea, pentru a-l salva pe cel aflat în pericol. La finele unei munci încordate lupta a fost câștigată. Surparea a fost lichidată în timp record, oamenii au răsuflat ușurați pentru că reușiseră să-și salveze tovarășul de muncă. A fost un gest de adânc umanism, de profundă solidaritate muncitorească care caracterizează minerii. La propunerea C.O.M. cei 35 de mineri au fost felicitați și premiați. S-au remarcat în mod deosebit: Tudor Petre, Ionescu Virgil, Stan Iordache, Cosma Mihai, Nimireag Victor, Sekely Eugen și mulți alții.

Dincolo de dramatismul faptului în sine, atitudinea, gestul oamenilor de la sectorul III al I.M. Dilja va rămâne mult timp în amintirea minerului M.V., care a fost redat colectivului de muncă, familiei, societății.

Valeriu COANDRAȘ

În Țara Moșilor, oamenii au încă din fragedă pruncie un adevărat cult al muncii, deprins de la părinții lor care, atunci când s-apucă de treabă nu se-ncurcă ci o fac temeinic. Un astfel de om este Viorel Precup.

Privindu-i zîmbetul de pe față, mi-am amintit de oamenii de prin partea locului.

În 1972, de pe băncile școlii profesionale. Faptul că nu s-a speriat niciodată de muncă a dus la câștigarea stimei colectivului de muncă, în care și-a făcut un bun renume.

În urmă cu câțiva ani, nu știa că va ajunge aici. Dar în viața fiecărui tinăr există un moment în care trebuie să hotărască pe ce drum va pași

UN ZÎMBET AL MUNCII, AL ÎMPLINIRII

Așa a fost și când lui V. Precup i-am spus că a fost recomandat de secretarul comitetului U.T.C. să scriu despre el. Zîmbind încerca să-mi demonstreze că asemenea lui sint zeci de tineri în preparaj.

Viorel Precup este în prezent strungar la Preparajia Coroiești, unde a venit în 1972, de pe băncile școlii profesionale.

Faptul că nu s-a speriat niciodată de muncă a dus la câștigarea stimei colectivului de muncă, în care și-a făcut un bun renume.

În urmă cu câțiva ani, nu știa că va ajunge aici. Dar în viața fiecărui tinăr există un moment în care trebuie să hotărască pe ce drum va pași

în viață. Opțiunea pentru viitor de multe ori se face la îndemnul cuiva, al părinților, al școlii... Într-o asemenea situație s-a aflat Viorel Precup.

Locurile natale din Țara de Piatră le-a părăsit urmându-și fratele mai mare, venit mai de mult în Vale, un vechi și apreciat mecanic de locomotivă tot la Coroiești.

După un an de liceu renunță la acesta în favoarea unei meserii, care să-i poată oferi posibilitatea de a se descurca singur, fără să mai depindă de alții. Așa ajunge să se califice strungar, una dintre meseriile frumoase, în care afirmarea e deschisă oricui vrea să muncească.

În numai câțiva ani a depășit toate dificultățile pe care le ridică stăpînirea unei astfel de profesii. Acum execută orice piesă pentru mașinile de înaltă tehnicitate de la brichetai. Evident, un me-

rit deosebit l-a avut colectivul în care lucrează, muncitorii, maștrii care i-au îndrumat primii pași. Ucenicia și-a făcut-o pe lângă strungari binecunoscuți, ca Eugen Galinski, astăzi tehnician, și Francisc Kornhofer, șeful echipei de strungari de atelier mecanic. Rămânând oarecum, dator pregătirii sale teoretice, și-a continuat la seral liceul, pe care l-a absolvit pe parcurs, definitivând astfel ceea ce începuse când nu avea nici o calificare. Și nu se va opri aici, după cum ne spune. „Ceea ce cred că a contribuit la perfecționarea sa — arăta Ion Postelnicu, secretarul organizației de partid — e faptul că întotdeauna a ascultat sfaturile date — le-a urmat și a încercat chiar să se autodepășească”. Bineînțeles și aceasta e o cale de a te impune.

Constantin IOVANESCU

I.M. Uricani. Dialog obișnuit între șeful de schimb Bob Evi-an și artaci din brigada lui Constantin Sorescu. Colectiv sudat, brigada constituie un mediu propice pentru fiecare membru al său de afirmare în muncă, de conlucrare tovarășească.

Foto: Șt. NEMECSEK

OPINII Cafeaua, sau o problemă de etică profesională

În calitatea mea de „navetist” pe autobuze, doresc să mă refer la o problemă care ține de etică profesională a șoferilor și taxatoarelor.

Autobuzele care pleacă din Piața Victoriei înspre toate localitățile din Valea Jiului, întârzie de multe ori plecarea în cursă la ora fixată. Șoferii, odată sosiți aici de pe trasee, opresc autobuzul, îi închid ușile și se duc, împreună cu taxatoarele în cele mai multe cazuri, la cafele sau de lângă magazinul cu autoservire. Aici stau la tafale și adeseori întârzie cu cite 5-7 minute plecarea autobuzelor față de

ora fixată. Așa cum mi s-a întâmplat și mie în ziua de 10 mai a.c. Nu rareori îți este dat să auzi de la șoferi, în loc de scuze, afirmații nepăsătoare, de felul: „cui nu-i convine că am întârziat poate să coboare și să meargă pe jos”.

Noi, minerii, respectăm programul de lucru, dăm cărbune și nu stăm la tafale din oră în oră, sau din sfert în sfert de ceas, la cafele, ca acești șoferi. Desigur, o cafea între două curse e necesar. Dar asta nu trebuie să ducă la întârzierea plecării autobuzelor. Regret că nu am reținut nici un nume de

șofer, fiindcă la noi nu e ca în alte orașe, unde în autobuze se află afixat la loc vizibil numele șoferului aflat la volan.

Sper, totuși, că scrisoarea aceasta, pe care am scris-o după ce m-am sfătuit și cu alți ortaci, va avea un ecou favorabil. Sint convins că dacă va fi citită de cine trebuie, organizațiile de partid și de sindicat din care fac parte șoferii vor lua atitudine și eventual măsurile necesare întăririi climatului de responsabilitate etică în rândul șoferilor de pe autobuze.

Marin VASILESCU, minier, I.M. Lonea

„Sărbătorii săptămânii”

Așa se intitulează una din recentele acțiuni de popularizare a frunțașilor de la I.M. Petroșani. Aceasta are ca scop evidențierea prestigiului meseriei de minier și stabilizarea noilor încadrați în muncă. În fiecare săptămână sint sărbătorii oamenii care obțin cele mai bune rezultate în producție, care nu au absențe nemotivate și au vechime neîntreruptă în activitatea de producție. De pildă, recent au fost sărbătorii doi „veterani” ai minei — Constantin Bușe de la sectorul I, care este de peste 20 de ani minier și obține luna de lună rezultate deosebite, și Ștefan Pavlevski un om care a pus bazele atelierului electro-mecanic la această mină și are o activitate prodigioasă pe linia introducerii noului în procesul de producție, concepiind și aplicând 30 de inovații. Pentru rezultatele bune obținute, comportare demnă de laudă în producție, în familie și în societate, ei au fost felicitați de către comitetul de partid și conducerea minei.

„Sărbătorii săptămânii” este o inițiativă laudabilă care se bucură de multă apreciere și merită a fi extinsă la alte unități miniere din Valea Jiului.

C. VALERIU

Posibile, dar mai ales imposibile definiții ale gării...

Sint unii oameni care au în sine nostalgia călătoriilor, le sint dragi gările C.F.R., ca niște repetabile orizonturi, eu însă drumurilesec peronul secularer gări a Petroșanului, chemat de altfel de treburi, o vizită de rutină la biroul maiorului Iulian Pirvu, de la miliția T.F., un profesionist pînă în virful unghiilor. Imi taie calea un bănașean bine făcut ca statură, dar și ca... miros, chimirul și-a lărgit proporțiile odată cu anii stăpînului și ispita cîntecului de inimă albastră. Fiindcă îngină cu foc „Adă, doamne, trenu-n gară... / Și pe badea-l meu desează-ră”. Imi mulțumește de chibrit, trage adînc fumul în piept și, parcă răspătîndu-mi atenția, mă întrebă care-i definiția gării. Ridic din umeri a neștiință curiosă, el hohotește din ba-

ierile sufletului, apoi mă încredințează tainic: „Locul de unde vin și pleacă trenurile”. Imi aduc aminte că și maiorul Pirvu voise să-mi vorbească despre o altă definiție a gării.

...De la o vreme, vagoanele care tranzitau prin Livezeni prezentau suspicioase semne că plumbul sigiliilor fusese desțacut, de cu totul alții decît cei care aveau această sarcină. Bă chiar din unele dispăuseră o serie de produse alimentare și textile. Lucru care a dat de gîndit maiorului Pirvu și oamenilor săi. A organizat o riguroasă supraveghere a gării, soldată apoi cu o descindere la cei bănușiți și astfel misterul a fost repede destrămat. Ion Zdrîncuț, de la „Drumuri și poduri” se înhăitase cu Virgil Căldărar, de la Fabrica de oxigen,

hotărîți să se înstărească fără muncă, adică prădînd vagoanele de marfă, care staționau, pușină vreme, în gara Livezeni. Așadar, fără a fi filologi, cei doi voiseră, cu tot dinadinsul, să croiască o definiție anume

ANCHETA SOCIALĂ

pentru noțiunea de gară. Și mai ales concretă, cînd aveau în vedere Livezenul. În locuințele lor păstrau în „corpurile delictelor”: vin și coniac de export, o mare cantitate de prosoape etc., în total creaseră un prejudiciu de vreo 10.000 lei.

Flerul maiorului nu s-a dezis nici de această dată. Analizînd și alte corpuri delictelor a dat de urma u-

nui grup de minori, care săvîrșeau isprăvi similare. Nici nu e de mirare, dacă amintim faptul că din acest grup făcea parte cubina lui Virgil Căldărar, adică Doina Lingurar, ceilalți infractori numindu-se Petrică și Viorel Căldărar, Dorel Piscurean și Ion Măturar. Cei cinci minori deveniseră specialiști în spargerea vagoanelor și însușirea de borcane de compoturi, a făinii grisate și a treningurilor sportive. E drept, prejudiciul creat de ei era mai mic, pe măsura vârstei și „experienței”, jumătate din valoarea furturilor comise de cei doi hoji maturi. Valoare care a fost deja recuperată.

Într-o altă zi, lucrătorii de miliție l-au surprins, într-un compartiment al trenului spre Cluj-Napoca, pe Gh. Suci, care lucrează la I.M. Lupeni. Profitînd de a-

titudinea de gură-cască a celor care trebuiau să păzească bunurile abstești, acesta, a „subtilizat” de la întreprindere o cantitate însemnată de țevă galvanizată, pe care a tăiat-o bucăți, deci nu mai poate fi folosită în procesul de producție, chiar dacă a fost recuperată.

...Trenul bănașeanului cherchelit o fi plecat demult, de vreme ce nu l-am mai zărit pe peron. Mă gîndesc la definiția pe care el o propusese pentru noțiunea de gară. Zîmbese acru. Pentru un anumit soi de oameni, gara Petroșani, devine, de cele mai multe ori, locul unde se întrerup călătoriile și visurile de înavuiere fără muncă. Mulțumită conștiințiozității lucrătorilor de la miliție din subordinea maiorului Pirvu, care nu pregetă, zi și noapte să-și facă datoria.

Ion VULPE

Poșta paginii

GHEORGHE PODEA, Uricani: Din ancheta întreprinsă de lucrătorii ai miliției din Petroșani, ca urmare a sesizării dv., s-a constatat că toți cei trei șoferi care s-au schimbat pe traseu, la volanul unui autobuz în seara zilei de 30 martie a.c. erau conducători auto care posedau calificarea corespunzătoare.

ESCU, domiciliat în Petroșani: S-a constatat că sesizarea pe care ne-ați trimis-o corespunde realității. Faptul, fiind de competența miliției județene, va fi sancționat conform legilor în vigoare. Ar fi fost de dorit, să fi trecut pe la redacție pentru a ne furniza amănute, chiar dacă nu acceptați să vă dezvăluiți numele.

ME
NI - 7 Noiembrie, aurul și argintul: Condașii, seriile: Urmăriți fârlă: Zmeu rle III; LO- uiesc un tran- OASA: Aurel CAN: Acțiu- ul; LUPENI- ifie specială; ica ondină.
16,05 Tele- Curs de lim- O. Campiona- de fotbal. edia. 18,30 idice. 18,45 rească. 19,05 entru copii: ul 46. 19,30 00 Vizita to- N. i. o. l. a. e. Kampuchia 0,30 La ordi- economie. ani de la Re- 348. 21,10 E- ntece patrio- a tineretului. al.
IO
de știri. 5,05 le. 6,00 Ra- diminetii. al. 8,00 Re- 3,10 Cîrrierul 00 Răspun- orilor. 10,00 ri. 10,05 O- pozitorii ei otta. 10,25 5 Atlas Icl- Buletin de 8 — ideal și niți sub tri- ece. 11,35 stic: Vasile 2,00 Buletin Din comoa- ostru. 12,35 tative. 13,00 5,00 Tehnic Radiojurnal. ale dedica- 6,25 Coor- mice. 16,40 stice. 17,00 17,05 Uni- 17,45 „Cin- — emisiu- 18. Tatu. serii. 20,00 festivalul — ediția 1978 (selec- flexele tim- dențe so- e știri (ora zi într-o o- riri. 0,05 p muzical
kpres
agerii Pro- data de 7 : 23 40 24 : 34 14 guri : 050.366 lei
NTO

Încheierea vizitei în țara noastră a generalului locotenent Olusegun Obasanjo, șeful Guvernului militar al Republicii Federale Nigeria Semnarea documentelor oficiale

● (Urmare din pag. 1)

După semnare, președintele Nicolae Ceaușescu și generalul-locotenent Olusegun Obasanjo s-au felicitat cu căldură, și-au strâns îndelung mâinile, s-au îmbrățișat cu cordialitate.

Cei doi șefi de stat au rostit alocuțiuni, urmărite cu interes și aplaudate de cei prezenți.

La solemnitate au participat persoane oficiale române, precum și persoane oficiale care l-au însoțit pe

șeful statului nigerian în vizita sa în țara noastră.

În prezența celor doi șefi de stat, în cadrul aceleiași solemnități, au mai fost semnate Memorandumul de înțelegere între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul militar federal al Republicii Federale Nigeria, privind schimbul reciproc de mărfuri și servicii pe anii 1978-1980, și Memorandumul de înțelegere privind cooperarea economică și relațiile comerciale, acordul privind serviciile aeriene.

Plecarea din Capitală a înaltului oaspete nigerian

Generalul locotenent Olusegun Obasanjo, șeful Guvernului militar federal, comandant suprem al Forțelor armate ale Republicii Federale Nigeria, și-a încheiat, miercuri la amiază, vizita oficială pe care a făcut-o în țara noastră la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

Solemnitatea plecării înaltului oaspete a avut loc pe Aeroportul internațional Otopeni.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și generalul-locotenent Olusegun Obasanjo au sosit la aeroport împreună.

Aeroportul era împodobit sărbătoreste.

Mii de cetățeni ai Capitalei, veniți la aeroport, au salutată cu căldură pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și pe șeful statului nigerian,

generalul-locotenent Olusegun Obasanjo. Ei aplaudă îndelung, flutură stegulețele ale celor două țări.

După încheierea ceremoniei plecării, șeful statului nigerian, celelalte persoane oficiale din entouragele sale își iau rămas bun de la persoanele oficiale române prezente pe aeroport.

La scara avionului, președintele Nicolae Ceaușescu își ia rămas bun de la persoanele oficiale nigeriene care l-au însoțit pe șeful statului în vizita oficială efectuată în țara noastră.

Președintele Nicolae Ceaușescu și șeful statului nigerian, generalul-locotenent Olusegun Obasanjo, își string cu căldură mâinile se îmbrățișează.

La ora 12,00, aeronava oficială a decolat, îndreptându-se spre Varșovia.

Primirea șefilor misiunilor diplomatice și a reprezentanților mișcărilor de eliberare națională acreditați la București

Miercuri dimineața, generalul-locotenent Olusegun Obasanjo, șeful guvernului militar federal, comandant suprem al Forțelor armate ale Republicii Federale Ni-

geria, a primit pe șefii misiunilor diplomatice și pe reprezentanții unor mișcări de eliberare națională acreditate la București.

Șeful statului nigerian a vizitat expoziția de produse ale industriei constructoare de mașini

Generalul-locotenent Olusegun Obasanjo, șeful guvernului militar federal, comandant suprem al Forțelor Armate ale Republicii Federale Nigeria împreună cu persoanele care îl însoțesc, a vizitat, miercuri dimineața, o expoziție de produse ale industriei noastre constructoare de mașini, amenajată pe platoul Complexului expozițional din Piața Științei.

Vizita șefului statului nigerian la această expoziție a constituit, la fel ca și cele întreprinse cu o zi înainte în unități industriale din Capitală și din județul Argeș, un bun prilej de a cunoaște nemijlocit experiența țării noastre în vasta operă

de dezvoltare economică, precum și de a examina posibilitățile concretizării unor acțiuni de cooperare între România și Nigeria.

Expoziția a cuprins o gamă variată de autoturisme, autovehicule de teren, microbuze, autobuze, autocamioane, autobasculante, alte mijloace de transport, tractoare și mașini agricole, ce poartă embleme ale unor mari unități constructoare de mașini ale țării noastre.

În încheierea vizitei, șeful statului nigerian a adresat felicitări reprezentanților marilor unități constructoare de mașini, organizatorilor expoziției și le-a urat noi succese în importanta activitate pe care o desfășoară.

Actualitatea în lume

Expoziție de carte românească la Londra

LONDRA (7 Agerpres) - Cu prilejul apropiatei vizite de stat a președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în aula prestigioasei biblioteci „Victoria Library” din districtul Westminster City al Londrei, a avut loc miercuri vernisajul unei expoziții de carte românească.

Expoziția prezintă la loc de frunte volumele din seria de opere ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și lucrările consacrate activității și personalității șefului statului român publicate în Marea Britanie sub semnătura autorilor Donald Catchlove („Ceaușescu și România”) și Stan Newens („Nicolae Ceaușescu - omul, ideile sale, înfăptuirile pe calea socialismului”).

Printre lucrările cu caracter științific care au trezit interesul vizitatorilor se află lucrarea acad. dr. ing. Elena Ceaușescu, apărută în Editura Academiei Republicii Socialiste România, intitulată „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compuşilor macromoleculari”.

COMUNICATUL privind vizita oficială de prietenie în R.P. Bulgaria a președintelui Guvernului federal al R.S. Cehoslovace, Lubomir Strougal, relevă că părțile au examinat stadiul relațiilor bulgare-cehoslovace, perspectivele și posibilitățile extinderii și adâncirii continue a colaborării economice și tehnico-științifice dintre cele două țări.

Părțile au abordat, de asemenea, unele probleme actuale ale situației internaționale.

Copieșii... mara, onul mondialilor, ne dăm seama o dată în plus că, dacă n-ar fi existat, fotbalul ar trebui inventat. Spectacolele fotbalistice, oferite cu darănie de televiziunea noastră, se constituie într-o emoționantă pledoarie pentru sportul tuturor meridianelor, învingători sau învinși, prin prestațiile lor pline de dăruire și rafinement tehnic, au elogiat virtuțile fotbalului, joc colectiv, care catalizează sau dinamizează caractere, circumscrie, ca niște sateliți sufletești în jurul ideii de victorie și fair-play. Formația Tunisiei a încercat, de exemplu, să demonstreze la Rosario, că omenește, totul e posibil, dar ghinonul a făcut ca șutul lui Lahzami să întâlnească bara, în vreme ce, greșeala lui Labidi a fost

O.N.U. Dezbaterile sesiunii speciale a Adunării Generale consacrată dezarmării

NAȚIUNILE UNITE 7 (Agerpres) -

În cadrul sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrată dezarmării continuă să se desfășoare seria intervențiilor rostite în plenul Adunării de către șefii de delegații ai statelor membre ale Organizației Mondiale.

Reprezentantul Republicii Benin, a arătat că noua ordine economică internațională nu va putea fi instaurată, dacă nu se va înainta în mod real pe calea dezarmării.

Ministrul de externe al Iranului a susținut că progresele pe calea dezarmării sint legate direct de stabilirea unui sistem de securi-

tate internațională adecvat, bazat pe încrederea între națiuni și a unor instrumente eficiente de reglementare pașnică a conflictelor. Iranul, a spus el, se pronunță pentru stabilirea unei zone lipsite de arme nucleare în Orientul Mijlociu.

Risipa uriașă de resurse financiare și umane provocată de cursa înarmărilor, a declarat reprezentantul Ruandei, contribuie la perpetuarea nedreptății și inegalității între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare.

„În sensul adevărat al cuvântului, o primă măsură de dezarmare reală nu a fost încă luată”, a subliniat premierul și ministrul de externe al Noii Zeelande.

El s-a declarat în favoarea creării unei zone a păcii, fără arme nucleare în

sudul Pacificului și pentru adoptarea de măsuri privind reducerea afit a armelor de distrugere în masă cît și a celor convenționale.

Reprezentantul Ciadului a arătat că marile puteri trebuie să exercite responsabilități corespunzătoare cu potențialul lor militar. Dezarmarea trebuie să fie însoțită de mobilizarea internațională în vederea lichidării subdezvoltării și de recunoașterea principiilor neamestecului în afacerile interne, respectării integrității teritoriale și inviolabilității frontierelor statelor.

Au mai luat cuvîntul reprezentanții Afganistanului, Zambiei, Ugandei, Emiratelor Arabe Unite, R.D.P. a Yemenului și Imperiului Centrafrican.

Deschiderea Conferinței O.I.M.

GENEVA 7 (Agerpres) - La Geneva s-au deschis, miercuri, lucrările celei de-a 64-a Conferințe a Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) la care participă delegații din 136 de țări.

Printre punctele înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor figurează consecințele sociale ale apartheidului în Africa australă, situația socială în teritoriile arabe ocupate de trupele israeliene, importanța activității organizațiilor sindicale.

Sesiunea Comisiei mixte de istorie româno-polonă

VARȘOVIA 7 (Agerpres). La Torun, R.P. Polonă, au avut loc lucrările celei de-a 3-a sesiuni a Comisiei mixte de istorie româno-polone, în cadrul căreia s-au dezbătut referate privind transformările sociale din România și Polonia după cel de-al doilea război mondial (prof. dr. Vasile Ionescu și dr. A. Skrzypek), probleme actuale ale învățămîntului superior în România și Polonia (prof. dr. Ștefan Ștefănescu și dr. J. Serkzyk) și actualități editoriale din domeniul istoriei apărute în cele două țări în perioada 1977-1978. A fost convenită tematica sesiunilor următoare.

Orientul Mijlociu

AMMAN 7 (Agerpres) - Președintele Sudanului, Gaafar El-Nimeiri, a avut, la Amman, - în cadrul actualului turneu pe care îl efectuează într-o serie de state în calitate de președinte al Comitetului de solidaritate arabă - convorbiri cu regele Hussein al Iordaniei, consacrate, în principal, examinării modalităților și căilor susceptibile să conducă la consolidarea unității țărilor arabe și la reunificarea rîndurilor acestora.

Comunicatul dat publicității la încheierea întrevederilor dintre cei doi șefi de stat relevă că președin-

tele Nimeiri l-a informat pe suveranul hașemit despre rezultatele actualului său turneu - al doilea la un interval de o lună - și convorbirile avute cu conducătorii de stat din Qatar, Emiratele Arabe Unite, Bahrein și Kuweit, precum și asupra perspectivelor misiunii ce i-a fost încredințată de Liga Arabă. Au fost abordate, de asemenea, principalele aspecte legate de pregătirea și convocarea unei reuniuni la nivel înalt cu participarea șefilor de stat și de guvern din țările membre ale Ligii Arabe.

Campionatul mondial de fotbal

Am văzut fotbaliști fericiți...

subtil, exploatarea de incisivil Lato, în min. 43. Tehnica excelentă a lui Kaabi, suplețea și virtuozitatea mijlocașilor tunisieni, calitățile lor atletice sint atuurile ale viitorului fotbalului pe continentul african.

Dramatic, cu multe momente de suspans a fost meciul dintre gazdele campionatului și naționala Coșului galic, calificat drept un superb recital al fanteziei argentinienilor Luque și Kempes, dar și al ambiției adversarilor lor. Șansa nu i-a suris selecționerului cu nume de nobil spaniol, adică Hidalgo, expresiva sa față a fost o adevărată radiografie a decepțiilor elevilor săi. Mai întii, Luque a obținut, în min. 45, un penalty de la Tresor, transformat de căpitanul alb-albaștrilor Passarella. După pauză, cu toate că Demanes, apărînd onoarea echipei sale, se autoaccidentează grav, trăiesc momente de euforie, în min. 58, cînd celebrul, dar adesea contestat Platini egalează printr-un șut violent, care îi atinge pe Tarantini. Cu cite-

va secunde înainte, Fillol, fusese salvat de transversală, la șutul lui Lacombe. Apoi ca și altădată, pronia se arată fidelă gazdelor - Six irosește o ocazie, singur cu portarul - Luque (m.n. 73) înscrie golul victoriei pentru argentinienii, după un joc dramatic, bărbătesc, dar disputat sub zodia sportivității.

Urmașii lui Pele s-au întins apoi, pe un gazon imposibil, cu fotbaliștii spanioli, deci s-au confruntat două temperamente latine. Încă o dată ni s-a făcut dovada faptului că temporizarea trebuie eradicată din dicționarul tehnic al fotbalului - se atacă mereu, dar grupat. Sud-americanii... europenizați athletic, cu mai puține carate în vedetele de azi, vedete care greșesc adesea, reamintindu-ne că au fost odinioară copii, n-au reușit să se impună în fața lui Marcelino, Asensi, Leal et comp. Și culmea, Zico și Nelinho faltează, cînd nu vor să se recunoască inferiori, mai abia bir decît elevii lui Kubala. Iar Rinaldo, în lipsa căpita-

nului Rivelino, surprinzător păstrat pe banca rezervei, șutează adesea precum Dudu Georgescu, în eclipsă de formă. Fiindcă, în prima repriză, Miquel Angel a trăit mai multe emoții la „bara” liberoului său Olmo, care s-a reabilitat însă după pauză, intervenind salutar în citeva rînduri. Nici o echipă nu s-a detașat, deși l-am văzut pe Amaral într-un subtil și ultim efort de a-și salva buturile. Așadar, Brazilia, un înălțător imn al demnității umane, tiindcă albi și negri se bucură sau se întristează în jurul balonului rotund, încheie cu scor alb partida cu reprezentanții Peninsulei Iberice, rezultat care diminuește speranțele ambelor combatante.

La Buenos Aires, Rosario, Mar del Plata, Mendoza și Cordoba continuă iarna „fierbinte” a fotbalului mondial. Deocamdată, a „nins” bucurie pentru Argentina, Italia, Polonia și R.F.G. în taberele lor am văzut fotbaliști fericiți, deși sublimă era și tristețea de pe chipurile învinșilor.

Ion VULPE